

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی پیرنگ غیرخطی در رمان «مملکه الغرباء» از الیاس خوری و «من ببر نیستم» از محمدرضا صفدری

محل انتشار:

کوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

نوروز پودینه بحری - دانش آموخته کارشناسی ارشد، زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

عبدالباسط عرب یوسف آبادی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

مجتبی بهروزی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه زابل، زابل، ایران

خلاصه مقاله:

داستان پردازی عنصر مهم پیرنگ را به عنوان شاکله اصلی رمان دربر دارد. پیرنگ از عناصر شروع، گسترش، تعلیق، نقطه اوج، گره گشایی و پایان تشکیل شده است که این نوع ترتیب عناصر را در داستان های کلاسیک می توان یافت. در حالی که ترتیب عناصر پیرنگ منظم سنتی در رمان های پست مدرن با نوعی برهم ریختگی و هنجارشکنی در بافت هنری پیرنگ همراه است؛ زیرا هدف اصلی در داستان های پست مدرن برخلاف داستان سنتی، شالوده شکنی و بیان افکار نویسنده به طور آزاد و بی قید در قالب تداعی های ذهنی شخصیت های داستان و به چالش کشیدن ذهن مخاطب است. رمان های پست مدرن ملکه الغرباء از الیاس خوری و من ببر نیستم، پیچیده به بالای خود تاکم از محمدرضا صفدری با داشتن پیرنگی نامنظم، بافتی آشفته به خواننده ارائه داده اند. بر این اساس پژوهش حاضر بر آن است تا با روش توصیفی - تحلیلی مولفه های پیرنگ غیر خطی را در دو رمان یادشده واکاوی کند. نتایج نشان می دهد شیوه پیرنگ سازی در دو رمان به گونه ای است که ترتیب تقویمی توالی وقایع در آن کنار گذاشته می شود و رخدادها پس و پیش روایت می شوند و بسیار پیش می آید که اصلا زمان حالی در روایت وجود ندارد؛ همچنین بارزترین ویژگی پیرنگ غیر خطی در دو رمان مورد بحث ابهام در روابط، فقدان پیکره، عدم انسجام و نمایش محوری است.

کلمات کلیدی:

پیرنگ غیر خطی، عدم انسجام، فقدان پیکره، ارائه تسلسلی رویدادها، مملکه الغرباء، من ببر نیستم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1420423>

